

POSTANOWIENIE

Dnia 20 maja 2014 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu Wydział II Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Anna Kulczewska - Garcia

Sędziowie: SSO Marcin Miczke (spr.)

SSO Krzysztof Dziedzic

po rozpoznaniu w dniu 20 maja 2014 r. w Poznaniu na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa A. W.

przeciwko Gminie K.

przy interwencji ubocznej (...) SA w W.

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda

na postanowienie o kosztach procesu

zawarte w pkt 2.b) wyroku Sądu Rejonowego w Środzie Wielkopolskiej

z 17 grudnia 2013 r.

sygn. akt I C 179/11

postanawia

- 1. zmienić zaskarżone postanowienie o kosztach procesu zawarte w pkt 2.b) wyroku Sądu Rejonowego w Środzie Wielkopolskiej z 17 grudnia 2013 r. w ten sposób, że je uchylić ;**
- 2. zasądzić od interwenienta ubocznego na rzecz powoda 131 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.**

SSOM. Miczke SSO A. Kulczewska - Garcia SSO K. Dziedzic

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Środzie Wielkopolskiej wyrokiem z 17 grudnia 2013 r. oddalił powództwo i rozstrzygnął o kosztach procesu, min. w pkt 2 zasądził od pozwanego na rzecz interwenienta ubocznego 200 zł tytułem zwrotu kosztów sądowych i 2.417 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd Rejonowy oddalił powództwo o zapłatę odszkodowania za przyczynienie się pozwanej Gminy K. do szkody pożarowej powoda. Sad Rejonowy stwierdził, że powód nie wykazał, że przyczyną nie ugaszenia wcześniej pożaru był stan sieci wodociągowej, za który pozwany odpowiada. Nie zachodzi więc odpowiedzialność pozwanego na podstawie art.417 kc.

O kosztach procesu Sąd Rejonowy orzekł na podstawie art.98 § 1 kpc, przy czym koszty zastępstwa procesowego pozwanego i interwenienta wynikały z § 6 pkt 5 rozporządzenia MS z 28.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu.

Zażalenie złożył powód. Zaskarżył postanowienie o kosztach procesu zawarte w pkt 2.b) wyroku z 17 grudnia 2013 r. Zarzucił Sądowi Rejonowemu naruszenie art.78 § 2 kpc przez oddalenie opozycji powoda wobec interwencji (...) SA. Wskazał, że interwenient nie wykazał interesu prawnego we wstąpieniu do sprawy. Zarzucił naruszenie art.107 kpc przez bezpodstawne zasądzenie zwrotu kosztów od powoda na rzecz interwenienta. Podniósł, że zasądzenie tych kosztów ma charakter fakultatywny. Nadto wskazał na treść pisma (...) SA z 28.11.2012 r., z której wynika, że podmiot ten nie odpowiada za naruszenie dóbr osobistych na podstawie art.448 kc, co wynika z par.9 ust.1 pkt 10 OWU (k.102-103).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie okazało się bezzasadne.

Jak wynika z akt sprawy, po zgłoszeniu przez (...) SA interwencji ubocznej powód wyraził sprzeciw wobec niej (k.102, 132-133). Nie nazwał go opozycją, ale treść pisma jasno wskazuje, że taki miało ono charakter. Sąd Rejonowy opozycji tej nie rozpoznał. Skoro tak, to zasadność interwencji podlega ocenie Sadu Okręgowego w ramach niniejszego zażalenia.

Powód kwestionując zasadność wstąpienia (...) SA do sprawy jako interwenienta ubocznego wskazywał najpierw, że Gmina nie zawiadomiła (...) SA celem przeprowadzenia postępowania likwidacyjnego i to postępowanie nie zostało przeprowadzone, nadto, że może się okazać, że „żądanie procesowe powoda nie stanowi ryzyka objętego ochroną ubezpieczeniową” (k.132-133). W zażaleniu wskazał na treść pisma (...) SA z 28.11.2012 r., z której wynika, że podmiot ten nie odpowiada za naruszenie dóbr osobistych na podstawie art.448 kc k.102-103). Skarżący wskazał także na par.9 ust.1 pkt 10 OWU. Powód nie zauważył, że w cytowanym piśmie (...) SA wyraźnie wskazał na podstawie faktyczną roszczenia powoda – odszkodowanie za to, że na skutek niesprawnego hydrantu zwiększył się rozmiar szkody pożarowej, oceniony przez powoda na 20.000 zł. Z polisy ubezpieczeniowej oraz z treści OWU wyraźnie wynika, że (...) SA wzięło na siebie min. deliktową odpowiedzialność cywilną za działania bądź zaniechania Gminy K. w związku z prowadzoną działalnością i posiadanym mieniem, przy czym brak wyłączenia tej odpowiedzialności w odniesieniu do szkody, która miała wynikać ze stanu faktycznego przytoczonego przez powoda. Bez znaczenia pozostaje podstawa prawna ewentualnej odpowiedzialności pozwanego. Błędne zacytowanie przez (...) SA art.448 kc oraz przytoczenie twierdzeń o odpowiedzialności za naruszenie dóbr osobistych jest bez znaczenia, skoro powód nie dochodził roszczenia o naruszenie dóbr osobistych oraz za szkody na osobie.

Przyznanie kosztów procesu od przeciwnika strony, do której interwenient przystąpił, zależy od uznania sądu – art.107 zdanie trzecie kpc. Sąd Okręgowy podziela stanowisko Sądu Najwyższego wyrażone w postanowieniu z 1 czerwca 1965 r. (I PZ 34/65), że kryterium przy ocenie uprawnień i obowiązków w zakresie kosztów w sytuacji opisanej w art.107 kpc stanowi zasada słuszności (art. 102 k.p.c.). (OSNC 1966/2/27). Pozostawia się sądowi potrzebę przyznania kosztów procesu interwenientowi (wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z 6 września 2012 r. (I ACa 338/12 LEX nr 1220465). Zasadne jest odwołanie się przez sąd do ogólniejszych kryteriów w postaci potrzeby rzeczywistej obrony interesów interwenienta ubocznego w określonych okolicznościach rozpoznawanej sprawy. (postanowienie Sądu Najwyższego z 23 lutego 2012 r. V CZ 141/11 LEX nr 1215162

Aktywność interwenienta ubocznego była w sprawie niewielka. Złożył jedynie dwa pisma – interwencję uboczną oraz pismo z 31 lipca 2012 r., poza tym jedynie wnioski o odpisy protokołów rozpraw. Przedstawiciel interwenienta nie uczestniczył w rozprawie. Poza wnioskiem o przeprowadzenie dowodu z OWU i wnioskiem o uzupełnienie dowodu z opinii biegłego na okoliczność wysokości szkody, nie złożył innych wniosków dowodowych. Powództwo oddalone zostało co do zasady, sama wysokość szkody okazała się obojętna. W związku z tym uczestnictwo interwenienta

w sprawie nie przyczyniło się do jej rozstrzygnięcia, a wobec aktywnego działania pozwanego nie było potrzeby rzeczywistej ochrony interesów interwenienta. Zasady słuszności sprzeciwiają się więc zasądzeniu zwrotu kosztów od powoda.

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy na podstawie art.386 § 1 w zw. z art.397 § 2 kpc orzekł jak w pkt 1 postanowienia.

O kosztach postępowania zażaleniowego, na które składa się opłata od zażalenia 131 zł, Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art.98 § 1 i 107 kpc w zw. z art.397 § 2 kpc. Powód wygrał w całości. Postępowanie zażaleniowe, jakkolwiek nie wywołane samodzielną czynnością procesową interwenienta, to jednak dotyczy immanentnie tych czynności – zasadności wniesienia interwencji i działania interwenienta w sprawie. Orzeczenie o kosztach jest więc uzasadnione treścią zdania drugiego art.107 kpc.

SSOM. Miczke SSO A. Kulczewska - Garcia SSO K. Dziedzic